Tc331_5

Μαρ’ μηλιά μου νερατζά μου
φούντωσες κλωνάρωσις
φούντωσες κλωνάρωσις
και στο ίσκιο σ’ έκατσα
και στο ίσκιο σ’ έκατσα
το μαντιλάκι μ’ έχασα
το μαντιλάκι μ’ έχασα
κι όποιος το βρει να το χαρεί.